

POSTANOWIENIE Z DNIA 18 LISTOPADA 2008 R.
SNO 88/08

Przewodniczący: sędzia SN Antoni Kapłon.

Sędziowie SN: Zbigniew Korzeniowski, Antoni Górski (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny w sprawie sędziego Sądu Rejonowego po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2008 r. wniosku Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego w A. z dnia 28 października 2008 r., sygn. (...)

postanowił: przekazać sprawę sędziego Sądu Rejonowego do merytorycznego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu – Sądowi Dyscyplinarnemu w B.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny w A., rozpoznający sprawę sędziego Sądu Rejonowego w A., obwinionego z art. 107 § 1 oraz § 1 pkt 1 u.s.p., wystąpił na podstawie art. 37 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p. z wnioskiem o jej przekazanie do merytorycznego rozpoznania innemu sądowi dyscyplinarnemu.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Obwinionemu sędziemu Sądu Rejonowego postawiono zarzuty uchybienia godności sprawowanego urzędu na skutek prezentowania nieuzasadnionej postawy roszczeniowej i kierowania w sposób nieodpowiedni niesłusznych zarzutów niesprawiedliwego przydzielania spraw, co pociągało za sobą konieczność podejmowania działań kontrolnych, dezorganizujących pracę całego wydziału, a nadto zarzuty obraźliwego odnoszenia się do przełożonych, wyrażenie podejrzenia o naruszeniu prawa przez prezesa sądu oraz nieodbierania korespondencji urzędowej z oddziału administracyjnego sądu. Właściwym miejscowo sądem do rozpoznania tej sprawy jest Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny w A.

Artykuł 37 k.p.k. pozwala Sądowi Najwyższemu na wyłączenie sprawy spod kompetencji właściwego sądu i przekazanie jej do merytorycznego rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, „jeżeli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości.” Jest rzeczą jasną, że o tym, czy zachodzi tak ogólnikowo sformułowana przesłanka, warunkująca dopuszczalność zmiany właściwości sądu, rozstrzygają okoliczności konkretnej sprawy.

Podłożem zarzutów, o które został w sprawie niniejszej obwiniony sędzia Sądu Rejonowego jest jego skonfliktowanie z miejscowym środowiskiem sędziowskim oraz

zgłaszane przez niego pretensje w stosunku do przełożonych. Już samo to nie tworzy należytej atmosfery do prowadzenia jego sprawy dyscyplinarnej przez sędziów z tego samego okręgu Sądu Apelacyjnego. W dodatku obwiniony zgłasza wątpliwości co do możliwości zachowania obiektywizmu przy orzekaniu w jego sprawie przez tych sędziów. Nie mają one, co prawda, rzeczowego uzasadnienia, ale mogą współtworzyć wokół tej sprawy niepotrzebny klimat emocji, który nie służy dobremu wizerunkowi wymiaru sprawiedliwości. Należy podkreślić, że na ten środowiskowy kontekst sprawy zwrócił uwagę Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny w uzasadnieniu wyroku z dnia 27 czerwca 2008 r., SNO 52/08, uchylającego pierwszy wyrok skazujący sędziego Sądu Rejonowego i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny uznał, że istnieje podstawa do zmiany właściwości Sądu Dyscyplinarnego pierwszej instancji w A. i na podstawie art. 37 k.p.k. przekazał niniejszą sprawę do merytorycznego rozpoznania ościennemu Sądowi Apelacyjnemu w B.